

mostra
igualada

fira
d'espectacles
infantils
i juvenils

4-7
abril
2019
30
anys!

5è CONCURS DE CRÍTICA TEATRAL MOSTRA IGUALADA – RECOMANA

CRÍTQUES GUANYADORES

CATEGORIA INFANTIL

PRIMER PREMI INFANTIL

Jan Rodríguez i Rovira, 11 anys. Vilanova del Camí

'Freq's' de Somso

Teatre Mercantil. Dissabte 6 d'abril, 12 h

Aïllat

Honestament vull començar dient-vos que mai no he escrit res sobre el Teatre, menys encara de crítiques de cap mena ni de l'autor Martí Torras Mayneris, ja que sent un nen és impossible arribar a tot encara. De fet, el créixer és un dels motius que m'empeny a veure diverses obres, descobrint el text d'aquest autor i de molts altres. I, què voleu que us digui, m'agrada molt el teatre i les peces que de mica en mica em van arribant!

Tot, és una qüestió de gustos i de referents, és clar. Jo tinc tendència a connectar entre poc i gens amb els autors, sóc molt vergonyós. És el que hi ha. I *Freq's* em va semblar inicialment una història poc interessant, amb un protagonista massa ocupat en ser un gran compositor.

Gràcies a la posada en escena, cert és que el text va arribar un moment que va convertir-se per mi en so de fons, el que podia veure era ben bé una altra cosa.

En un espai aïllat, convertit en una petita habitació de sons, Miguel Gracia encara que en mode monòleg ben acompanyat de Nacho López, em van començar a captivar. El muntatge té dos temps, d'una banda el dels moments en solitari dels dos personatges, on l'actor i ajudant mostren tot el seu talent per la història, i de l'altra, els moments de música i circ, on podem gaudir de Miguel Garcia amb números d'acrobàcia i circ fent parella amb la increïble Irene Estradé, en un domini màgic de la corda, amb una combinació d'elegància, resistència i força física que per si mateixa, justifica la visita a l'espai aïllat dels sons.

Vull fer una menció per Nacho López i la seva música original, però també pel gran treball de disseny i il·luminació de Quico Gutiérrez.

Freq's és una obra que vull qualificar de molt bona, des de tots els punts de vista. Tota la feina de saber escoltar, i reconèixer que els nostres pensaments tenen molta influència sobre nosaltres, sobre la nostra identitat, les pèrdues, i la felicitat, emocions que, personalment, em van fer sentir des de sota l'escenari.

SEGON PREMI INFANTIL

Gabriel González i Llevadot, 8 anys. Sant Feliu de Llobregat

'Baobab. Un arbre, un bolet i un esquírol' de La Pera Llimonera

mostra
igualada

fira
d'espectacles
infantils
i juvenils

4-7
abril
2019 30
anys!

Teatre Municipal l'Ateneu. Dissabte 6 d'abril, 13h

Llarg viatge amb humor

Avui ha estat un dia molt especial. Els meus pares m'han dit que aniríem a la Mostra Igualada a veure l'estrena del nou espectacle *Baobab* de La Pera Llimonera. Estava molt intrigat per saber com seria.

Haver vist l'espectacle *Quo no vadis*, també de La Pera Llimonera, em feia esperar una estrena molt graciosa.

Una obra sobre un bolet i un esquiol que han de fugir de la seva llar perquè la guerra ho ha destrossat tot... amb un argument ben pensat que et fa seguir l'obra amb molta facilitat i que t'enganxa fins al final sense poder parar de riure.

La decoració és senzilla però, amb imaginació, et transporta a cada un dels llocs on arriben els dos íntims amics.

Una història representada amb gran humor que no deixa de tenir un missatge trist de fons.

Sens dubte ha sigut un espectacle genial. El recomano a tots els nens i nenes que vulguin passar una estona divertida i aprendre sobre un tema tan dur com el dels refugiats.

TERCER PREMI INFANTIL

Carla Rodríguez i Rovira, 7 anys. Vilanova del Camí
'*Italino Grand Hotel*' de Companyia La Tal
Teatre Municipal l'Ateneu. Dissabte 6 d'abril, 19h

Núvol

Fa uns dies s'estrenava a la nostra localitat d'Igualada, dins la 30a Mostra del Teatre i al Teatre Municipal l'Ateneu, l'obra *Italino Grand Hotel*, un fantàstic espectacle de clown creat i dirigit per Tolo Ferrà i Jordi Magdaleno que continua la línia d'altres obres d'aquesta Companyia La Tal i que ens fa gaudir durant una hora d'un espectacle que per mi ha sigut molt emocionant. Us dono les raons per les quals no us podeu perdre el sensacional muntatge.

La primera i principal que vull dir d'aquest espectacle, és que té un alt contingut visual i que segueix l'estètica pròpia de la companyia que ja fa uns anys que és de les més importants al nostre país.

En l'espectacle, el que s'hi pot veure és una clara evolució del pallaso clàssic, una posada en escena molt ben treballada per l'actor Jordi Magdaleno, i una inacabable successió de recursos, tant visuals com teatrals.

Un missatge final d'esperança, una solitud amagada per un personatge que viu i somnia entre llençols la connexió amb el món exterior i el seu innocent acte de desafiament a la vida que en algun moment potser podrà veure, conversant amb les màquines i amb les seves ombres.

mostra
igualada

fira
d'espectacles
infantils
i juvenils

4-7
abril
2019
30
anys!

Destacar i fer una menció per David Moreno i la seva música original, però també pel gran treball de disseny i il·luminació d'Aleix Remisa, el vestuari de Rosa Soler, la part audiovisual de Cesar Carrasco i la gran escenografia de Txema Rico.

El resultat és un espectacle alhora delicat i contundent, amb una temàtica profunda, que provocarà, segur, molts èxits.

CATEGORIA JUVENIL

PRIMER PREMI JUVENIL

Carla Güell i Martí, 14 anys. Banyoles
'CALMA!' de Guillem Albà
L'Escorxador (Sala Gran). Divendres 5 d'abril, 22h

Calma! Gaudim del moment!

Aquest any a la Mostra Igualada vaig tenir l'oportunitat de veure l'espectacle *CALMA!*, de Guillem Albà, el divendres 5 d'abril a les 22 h a l'Escorxador. Aquest espectacle està dirigit i interpretat per Guillem Albà, i compta amb un gran equip de professionals al darrere, que han creat i dissenyat la proposta conjuntament amb ell.

Per començar, trobo molt original, atrevit i interessant que en un sol espectacle es treballin tantes disciplines escèniques, ja que en Guillem fa servir des de cos o clown fins a titelles o manipulació d'objectes en una sola obra, i crec que ha aconseguit trobar un equilibri fantàstic entre aquestes. A més, les modalitats que fa servir estan molt ben escollides; cada una permet transmetre perfectament el missatge que vol donar en cada moment.

Comença l'espectacle. En Guillem taral·leja una cançó. De sobte li sona el mòbil. Para. Contesta. Continua. Ara rep un missatge. Para. Contesta. Continua. I així fins que com a espectador penses que aquesta situació que pot semblar tan còmica i ridícula en realitat la vivim cada dia. Estem tan connectats que això ens desconnecta.

Tot seguit en Guillem ens parla de la pressa, fent de mirall de la vida atrafegada que quasi tots portem, sempre amb humor i ironia. No ens parem mai a gaudir del moment, o a pensar en si el que estem fent realment ens omple, i en si realment val la pena tanta pressa. Crec que tots ens vam poder sentir identificats amb aquest tema, perquè tenim pressa no només en moments quotidians, sinó que també tenim pressa per créixer i per viure. Hi va haver una escena que em va impactar especialment: quan representa la vida d'una persona com si aquesta es tractés d'una cursa, on l'important és no parar; a primària ens posen deures per preparar-nos per l'ESO, a l'ESO ens pressionen amb la importància de la nota: "No veus que quan arribis a la selectivitat hauràs d'estar preparat?", "Què vols estudiar quan siguis gran?", "Cal estar preparat pel futur". Calma! Gaudim del moment!

Després de fer-nos reflexionar sobre tot això se centra en la calma i en la mirada interior, fent-nos una crida a tots a meditar i a contemplar. I per fer-ho ens regala imatges tan boniques i evocadores com una posta de sol o un vaixell que navega i flueix entre el públic.

mostra
igualada

fira
d'espectacles
infantils
i juvenils

4-7
abril
2019
30
anys!

Quan les persones aconseguen fer aquesta reflexió normalment ja tenen una certa edat, perquè els joves no tenim ni la perspectiva ni els recursos per a fer-la. Perquè tots tinguem l'oportunitat de fer-nos aquestes preguntes, és important que hi hagi propostes com aquesta.

SEGON PREMI JUVENIL

Isolda Esquerra i Diago, 13 anys. Igualada
'*Elefant terrible*' d'El Eje i Produït per H.I.I.I.T.
L'Escorxador (Sala Gran). Dijous 4 d'abril, 15:30h

Hem de deixar de ser nens?

Elefant terrible és una obra amb caràcter. Ens vol mostrar, per mitjà d'ironia, humor i una mica de tensió, una realitat molt propera. L'abandonament de la infància. Com d'un dia a l'altre deixem de gaudir amb els petits moments o amb els jocs que abans feien que les hores volessin. Una obra que, tot i ser per a públic juvenil, té una certa complexitat a l'hora d'entendre-la.

La trama és, en el fons, senzilla. Un home, a casa, que encén un joc que ell mateix ha creat, i que n'és el protagonista. Quan hi entra, es troba que no podrà sortir fins que arribi al final del joc. Haurà de superar tots els reptes, obrint la bossa quan només sigui necessari. Però, la pregunta que crec que es passava per totes les ments dels espectadors és: Que hi haurà al final? I què hi ha dins la bossa?

Una obra que crec que necessita d'una maduresa mínima, amb sentit crític i una mica de consciència sobre la societat. Tracta temes sobre el futur que ens depara la tecnologia, entre d'altres.

En temes de vestuari, crec que era sempre l'adequat, ni massa exuberant ni inadequat per l'edat dels actors. L'escenografia era bona, amb acció, tot i estar en un espai relativament petit. Es movien amb seguretat i no hi va haver errors en el guió, almenys no notables. El decorat era enginyós. No hi ha millor manera de representar un videojoc que amb solament l'espai que tens a la pantalla, que acostuma a ser petit. Tot i això, les barres de l'estructura tapaven part del contingut de les projeccions. La il·luminació era bona, fosca, donant un punt de tensió i misteri a la representació.

En la meua opinió, és una obra que em va recordar a *Avatar*, *Ready Player One*, *Inside Out* o fins i tot a *Tron: Legacy*. Aquesta obra també em va fer reflexionar sobre si realment podem deixar els videojocs o seguir jugant als jocs de la infància. O si hem de deixar de créixer tant ràpid, i seguir sent nens fins i tot sent adults. Però, de cas la gent ens seguirà veient igual?

TERCER PREMI JUVENIL

Mariona Solé i Marimon, 14 anys. Sant Martí de Tous
'*La Dama del musical*' (programació paral·lela Mostra JOVE)
L'Escorxador (Sala Petita). Divendres 5 d'abril, 18h

mostra
igualada

fira
d'espectacles
infantils
i juvenils

4-7
abril
2019
30
anys!

El passat descansi en pau

La Dama del musical és una obra teatral senzilla fruit d'un treball de recerca de batxillerat de l'autora Sol Carner, que compta amb cinc actrius (més una veu en off) i amb una història plena d'inquietuds i misteris. La història ens parla sobre unes noies que van a un campament musical d'allò més normal, o això és el que diuen, entre elles no es coneixen. Una nit emprenen una peripècia juntes en un teatre desert, on la música i el ball seran fonamentals per poder entendre's. Allà escolten la veu de la protagonista de la darrera obra que es va representar al teatre i a qui van assassinar. Els demana ajuda per resoldre el misteri del seu assassinat i així la seva ànima podrà descansar en pau, perquè ara viu atrapada en els racons del teatre. Han de trobar l'arma i qui la va matar i el perquè.

Tota la història és interpretada per la Gal·la Carner, la Sol Carner, la Carlota Miramunt, la Laia Oliva i la Sara Prats que interpreten les noies del campament; la veu en off (la dama) és interpretada per la Mosa Garcia. Totes les noies van fer una gran interpretació amb uns personatges molt ben assimilats. Totes les cançons eren molt maques i les noies tenen una bona veu. I les coreografies, molt treballades.

El decorat és polivalent i variat, amb uns mobles senzills i pràctics que s'adapten a l'escena. El lloc de l'Escorxador és la sala nova, un espai ideal per representar-hi teatre ja que és un lloc molt acollidor, íntim i proper al públic. La il·luminació va ser una mica justa, però elles es van saber adaptar a la perfecció a l'espai.

La Dama del musical és una obra tota composta per Sol Carner. Ella és l'autora del guió, de la lletra de les cançons, de la coreografia, del disseny del decorat... tot formant part d'un treball de recerca. Es nota que porta anys en el món artístic de la dansa i de la interpretació i per ser el seu primer treball el trobo molt professional.

Aquesta obra teatral ha sigut sens dubte la millor que he vist en la Mostra Jove. M'ha agradat la interpretació de les actrius i la història representada, un tema original tot i ser comú. M'ha fet passar una bona estona i disfrutar d'un musical d'una autora principiant.